

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.Ka 35/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA			
o.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Elku z dnia 09.11.2023r. w sprawie o sygn. akt II.K 885/21			
o.1.Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.1.Granice zaskarżenia			
0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.0.1.Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
o.1.Ustalenie faktów				
o.o.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	Z. K., J. S.	Sąd Okręgowy nie przeprowadzał postępowania dowodowego.		
o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
o.1.Ocena dowodów				
o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<i>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrazy prawa materialnego:</p> <p>1) art. 2 kk w zw. z art. 156 § 2 kk i art. 160 § 3 kk poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i bezpodstawne przyjęcie, że oskarżeni swym zachowaniem doprowadzili do wystąpienia skutku stanowiącego znamię zarzucanych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

im czynów zabronionych, podczas gdy z ustalanego stanu faktycznego sprawy wynika, iż zachowując wszelkie reguły ostrożności, oskarżeni nie byli w stanie zapobiec zdarzeniu które legło u podstaw niniejszej sprawy, w szczególności dlatego, że obowiązek na nich nałożony przez pracodawcę był niemożliwy do wykonania, a przyczyny upadku drzewa były niemożliwe do przewidzenia,

2) art 9 § 2 kk w zw. z art. 156 § 2 kk i art. 160 § 3 kk poprzez ich niewłaściwe zastosowanie oraz bezpodstawne przyjęcie, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów działając nieumyślnie poprzez zaniechanie, podczas gdy z ustalonego stanu faktycznego sprawy wynika, że oskarżeni zaniechania dopuścić się nie mogli, albowiem nie mieli w zakresie obowiązków służbowych kwalifikacji drzewostanu do wycinki, zaś taki

	<p>obowiązek był w istocie niemożliwy do wykonania, czego ich pracodawca miał świadomość,</p> <p>3) art. 160 § 3 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i bezpodstawne przyjęcie, że oskarżeni swym zachowaniem narazili pokrzywdzone na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, podczas gdy z ustalanego stanu faktycznego sprawy wynika, iż bezpośrednią przyczyną złamania konarów drzewa i jego przerzucenia na drugą stronę drogi był występujący w dniu zdarzenia bardzo silny wiatr.</p>		
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Wobec rażących błędów postępowania, które skutkowały dokonaniem przez Sąd ustaleń faktycznych sprawy w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych co</p>			

do zarzucanego im czynu, na obecnym etapie brak jest możliwości szczegółowego odniesienia się do wszystkich przesłanek przewidzianych w art. 160 § 2 kk w zb. z art. 156 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, które skutkowały obrazą prawa materialnego. Niemniej jednak konieczne jest zwrócenie uwagi na istotne kwestie, które muszą zostać wzięte pod uwagę przez Sąd ponownie rozpoznający sprawę, o czym szerzej w pkt 3.2. i 5.3.1.2.1.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonych oraz obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania za obie instancje, w tym kosztami obrony oskarżonych ewentualnie uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ełku.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Nierozpoznanie przez Sąd istoty sprawy, w szczególności badanie zawinienia i sprawstwa oskarżonych w bliżej nieokreślonym czasie musiało skutkować uchynieniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowni I instancji.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie:</p> <p>1) naruszenie art. 17 § 1 pkt 1 kpk poprzez jego niezastosowanie i bezpodstawne przyjęcie przez Sąd I instancji, że oskarżeni dopuścili się zarzucanego im czynu działając nieumyślnie, poprzez zaniechanie, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że zachowanie oskarżonych nie mogło wypełnić</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

żadnego czynu stypizowanego w kodeksie karnym, a w szczególności czynu, o którym mowa w art. 156 § 2 kk, a także art. 160 § 3 kk, przy zachowaniu należytej staranności byłby w stanie wypełnić ciężący na nim prawny obowiązek, co w stanie faktycznym sprawy niniejszej nie miało miejsca,

2) art. 399 § 1 i § 2 kpk poprzez zaniechanie pouczenia przez Sąd Rejonowy o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu z art. 160 § 2 kk na art. 160 § 3 kk,

3) art. 413 § 2 pkt 1) kpk poprzez zaniechanie wskazania w wyroku przez Sąd Rejonowy dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu w zakresie określenia czasu jego popełnienia, w szczególności w jakim dokładnie okresie oskarżeni mieli dopuścić się zaniechania obowiązku w zakresie kwalifikowania drzew do wycinki,

	a także sąd taki obowiązek miał wynikać.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zdaniem Sądu Okręgowego zarówno postępowanie przygotowawcze prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w Elku, które zakończyło się skierowaniem do Sądu aktu oskarżenia, jak i postępowanie przed Sądem Rejonowym w Elku obarczone jest błędami, które nie pozwoliły Sądowi odwoławczemu na ich konwalidowanie i wydanie wyroku reformatoryjnego. Mimo, że postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem było długie, przesłuchano wielu świadków to zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pomimo ograniczeń jakie nakłada treść art. 437 § 2 kpk.			

Przed wszystkim akt oskarżenia skierowany do Sądu wobec Z. K. i J. S. nie spełnia wymagań określonych w art. 332 § 1 pkt 2 kpk, tj. dokładne określenie zarzucanego oskarżonym czynu ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia. Wskazana w opisie zarzutu data 29.12.2020r. jest bowiem datą zdarzenia, kiedy drzewo upadło na samochód prowadzony przez M. U. (1) powodując obrażenia ciała jej matki - pasażerki M. U. (2). Opis czynu zarzucany oskarżonym nie określa ram czasowych, kiedy oskarżeni swoim działaniem, bądź zaniechaniem narazili pokrzywdzone na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. W obliczu powyższego a także znajdującej się w aktach sprawy opinii biegłego sądowego T. Ł. z zakresu leśnictwa, ochrony i pielęgnacji drzew, z której

wynika, że fotografia obrazująca ubytek wglębny otwarty oraz posusz w koronie drzewa została wykonana w lipcu 2012r. „zatem drzewo posiadało przed dniem zdarzenia cechy, które kwalifikowały je do wykonania specjalistycznego badania bądź wykonania w koronie drzewa zabiegów pielęgnacyjnych mających na celu zabezpieczenie drzewa przed wyłamaniem” czasookres, kiedy mogło dojść do zwalenia drzewa na drogę jest długi, bo ponad 8-letni. Z uwagi na to, że w zarzucanym oskarżonym czynie nie zakreślono przedziału czasowego, w którym mieli oni narazić na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzone, dodatkowo drzewo 8 lat wstecz posiadało ubytki, które kwalifikowały go do wykonania zabiegów pielęgnacyjnych, zadaniem prokuratora, a

następnie Sądu
orzekającego jest
wskazanie dokładnie
czasu działania,
bądź zaniechania
oskarżonych,
którym
bezpośrednio
narazili na
niebezpieczeństwo
pokrzywdzone. Bez
tej wiedzy, jak
słusznie wskazał
obrońca, niemożliwe
jest podjęcie
merytorycznej
obrony oskarżonych,
wskazanie ciężących
na nich obowiązków
służbowych i
ewentualnych
niebezpieczeństw
wynikających z tego
zaniechania. Bez
tej wiedzy nie
można przejść dalej,
tj. dokonać oceny
zachowania
oskarżonych pod
kątem zarzucanego
im czynu, tj.
wypełnienia
znamion z art. 160 §
2 lub 3 kk (jak przyjął
Sąd) w zb. z art. 156
§ 2 kk w zw. z art. 11
§ 2 kk.

W tym miejscu
konieczne jest
odniesienie się do
znamion czynu z art.
160 kk. Przepstwa
określone w art. 160
§ 1–3 kk polegają na
narażeniu dobra na
niebezpieczeństwo
konkretne i są
traktowane jako
przepstwa

skutkowe. Dla
realizacji znamion
typu czynu
zabronionego
konieczne jest
wystąpienie skutku
w postaci
bezpośredniego
niebezpieczeństwa
utrąty życia
człowieka albo
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu.

Niebezpieczeństwo
to ma charakter
indywidualny
(dotyczy konkretnej,
jednej osoby) w
odróżnieniu od
niebezpieczeństwa
powszechnego (przy
wielości osób
zagrożonych)
(komentarz do art.
160 kk, T. II,
red. Królikowski/
Zawłocki 2023, wyd.
5 Królikowski).

Czyn zabroniony
określony w art.
160 § 1 kk polega
na **narażeniu
człowieka na
bezpośrednie
niebezpieczeństwo**
utrąty życia albo
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu.
Znamiona
przestępstwa, jak
stwierdza A. Zoll,
zostaną
zrealizowane w razie
„naruszenia przez
sprawcę opartych
na naszej wiedzy
i doświadczeniu
reguł postępowania
w stosunku do

drugiego człowieka,
reguł
wykształconych dla
określenia
tolerowanego, ze
względu na wagę
podejmowanych
czynności, stopnia
zagrożenia. Sprawca
musi naruszyć tę
regulę
postępowania, która
chroni
bezpieczeństwo
życia lub zdrowia
ludzkiego przed
zagrożeniem na
tej drodze, na
której sprawca je
w rzeczywistości
sprowadził”.

Przestępstwo ma
charakter
materialny,
skutkiem jest
wytworzenie stanu
narażenia na
niebezpieczeństwo
utrąty życia lub
uszczerbku na
zdrowiu o
rozmiarach
określonych w art.
156 § 1 kk)
- art. 160 kk
red. Grześkowiak/
Wiak 2024, wyd. 8/
Wiak).

Co istotne –
narażenie na
bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utrąty życia albo
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu **musi**
nastąpić w
krótkim okresie
od działania,
bądź zaniechania

sprawcy. Takie stanowisko wynika z orzecznictwa - Istotą strony przedmiotowej czynu określonego w art. 160 § 1 kk jest stworzenie przez sprawcę takiej sytuacji faktycznej, w której istnieje bezpośrednio niebezpieczeństwo, grożące realnie nastąpieniem skutku w postaci śmierci, ciężkiego uszkodzenia ciała, względnie ciężkiego rozstroju zdrowia człowieka.

Bezpośredniość realnie grożącego niebezpieczeństwa oznacza, iż w sytuacji przez sprawcę już stworzonej, a więc bez dalszej akcji z jego strony, istnieje duże

prawdopodobieństwo nastąpienia w najbliższej chwili wymienionych skutków. – wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - II Wydział Karny z dnia 13 kwietnia 2023r., sygn. akt II.AKa 483/21.

Z uwagi na to, że zdaniem biegłego opiniującego w sprawie, drzewo przez okres 8 lat

posiadało ubytki, które wymagały prac pielęgnacyjnych mających na celu zabezpieczenie drzewa przed wylamaniem - Sąd musi wskazać czasookres zarzucanego oskarżonym czynu, tak by dokładnie ustalić, czy Z. K. i J. S. w tym czasie byli odpowiedzialni za pielęgnację i ocenę stanu drzew.

Nie można zapominać również, że niebezpieczeństwo wynikające z treści art. 160 § 2 kk ma charakter indywidualny, o czym wyżej.

Należy mieć również na względzie zakaz orzekania poza ramami zdarzenia będącego przedmiotem oskarżenia (art. 17 § 1 pkt 9 kpk), w żadnym razie nie oznacza to, że zakazana jest również każda postać modyfikacji zaproponowanego w akcie oskarżenia czynu. Przeciwnie, powinnością każdego orzekającego sądu jest w razie potrzeby odpowiednie dostosowanie -

odpowiadające
dowodom _____ i
poczynionym
ustaleniom - opisu
czynu, w tym
również jego zakresu
czasowego, tak aby
jak najpełniej, a
zarazem w sposób
najbardziej
dokładny, oddawał
on _____ wszystkie
składowe
definiujące
przedsięwzięte
przestępcze
zachowanie
sprawcy. Jeśli więc
na _____ skutek
dokonanych zmian
w obrębie opisu
czynu _____ nadal
niezmienny
pozostaje podmiot,
przedmiot
przestępstwa, a
także tożsama jest
strona
przedmiotowa tego
zachowania, jak
również osoba
pokrzywdzona, to
sprecyzowanie czasu
bezprawnego
zachowania nie
będzie stanowiło
wyścia poza granice
oskarżenia. Tym
bardziej nie sposób
zarzucać wyścia
poza _____ granice
oskarżenia _____ w
sytuacji, kiedy przy
uwzględnieniu
wskazanych wyżej
elementów
tożsamości, czas
ustalony przez sąd
mieści się w
czasowych granicach

<p>zarzutu aktu oskarżenia. (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 19 października 2021r. V KK 496/21).</p> <p>Sąd podzielił również zarzut obrońcy oskarżonych zarzucający Sądowi orzekającemu naruszenie art. 399 § 1 i § 2 kpk poprzez zaniechanie pouczenia o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu z art. 160 § 2 kk na art. 160 § 3 kk, a tym samym uniemożliwiając prawidłową obronę w tym zakresie oskarżonym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonych oraz obciążenie Skarbu państwa kosztami postępowania za obie instancje, w tym kosztami obrony oskarżonych ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sadowi</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Rejonowemu w Elku.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wykazane w apelacji błędy postępowania musiały skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.			
3.3.	Błąd w ustaleniach faktycznych za przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia, a polegający na tym, że przedmiotowe drzewo kwalifikowało się w dniu 29 grudnia 2020r. do wycinki, podczas gdy z załączonej do apelacji ekspertyzy autorstwa dr hab. inż. P. D. wynika, że jego stan na to nie wskazywał.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny	
<p>W kontekście dostępnej w aktach sprawy opinii biegłego T. Ł. dotyczącej klonu, który przewrócił się na samochód osobowy pokrzywdzonych M. i M. U. (2) oraz wniosków przeciwnych płynących z opinii prywatnej, tj. Ekspertyzy dendrologicznej drzewa sporządzonej przez P. D. ze Stowarzyszenia (...) z O., który stwierdził, że nie każdy ubytek kwalifikuje drzewo do wycinki, nadto wykonuje się odpowiednie pomiary z użyciem specjalistycznego oprogramowania do przybliżonego określenia wytrzymałości drzewa na złamanie, (którego w niniejszej sprawie zabrakło) Sąd rozpoznając ponownie sprawę powinien rozważyć, czy istnieje konieczność powoływania kolejnego biegłego celem ustalenia prawidłowo stanu faktycznego sprawy, a tym samym</p>	

<p>odpowiedzi na pytanie: czy drzewo pomimo posiadanych „ubytków” stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego przez długi czas, kiedy zachodziła konieczność jego ścięcia, czy może takiej konieczności nie było, czy zewnętrzne oględziny drzewa były wystarczające, aby stwierdzić, że nadaje się ono do wycinki jako zagrażające bezpieczeństwu użytkowników drogi, przy której rosło.</p>	
<p>Wniosek</p>	
<p>Dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentu w postaci ekspertyzy autorstwa dr hab. inż. P. D., opinii innego biegłego sądowego z zakresu dendrologii na okoliczność tego, czy przedmiotowe drzewo kwalifikowało się w dniu 29 grudnia 2020r. do wycinki, a jeśli tak, czy oskarżeni mieli w ramach swoich obowiązków służbowych obowiązek</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>kwalifikowania drzew do wycinki, a jeśli tak, to czy przy uwzględnieniu możliwości organizacyjnych pracodawcy i świadczonej przez nich pracy mieli możliwość prawidłowej oceny jego stanu.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W obliczu uchylecia sprawy do ponownego rozpoznania Sąd I instancji powinien rozważyć, czy istnieje konieczność zasięgnięcia opinii innego biegłego na okoliczności wskazywane we wniosku obrońcy. Natomiast zdaniem Sądu Okręgowego niezbędnym jest poczynienie szczegółowych ustaleń w zakresie przydzielonych oskarżonym obowiązków służbowych a poprzez ich przyzmat dokonanie oceny, czy możliwym jest postawienie im zarzucanego czynu, zaniedbań, które skutkowały narażeniem na</p>		

bezpośrednie niebezpieczeństwo utruty życia lub uszczerbku na zdrowiu osób trzecich.		
1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Nie dotyczy.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Nie dotyczy.		
1.ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Nie dotyczy.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Nie dotyczy.		
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Nie dotyczy.			
Zwiążle o powodach zmiany			
Nie dotyczy.			
0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.	Nie dotyczy.	# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
Nie dotyczy.			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
Szczegółowo przeprowadzone postępowanie dowodowe przez Sąd orzekający nie uzasadniałoby uchylenia			

zaskarżonego
wyroku i
przekazania sprawy
do ponownego
rozpoznania temu
Sądowi na mocy art.
437 § 2 kpk, bowiem
w ww. przepisie
chodzi o konieczność
przeprowadzenia na
nowo przewodu w
całości. Niemniej
jednak z poglądów
doktryny wynika, że
zwrot ten jest swego
rodzaju skrótem
myślowym, który
można rozwinąć
w ten sposób,
że konieczne jest
powtórzenie
pierwszoinstancyjnego
przewodu sądowego
w pełnym zakresie.
Taka konieczność
może się rysować
w dwóch sytuacjach.
Pierwsza dotyczy
podstawy
dowodowej wyroku,
gdy sąd pierwszej
instancji
nieprawidłowo
przeprowadził
dowody. Zważywszy,
że sąd ten
przeprowadza nie
tylko dowody z
osobowych źródeł
dowodowych, ale
także dowody z
dokumentów, ten
warunek byłby
spełniony dopiero
wówczas, gdyby sąd
w ogóle nie
ujawnił dowodów,
na których oparł
wyrok albo
wszystkie te dowody

zostały
nieprawidłowo
ujawnione (art. 410
kpk). W praktyce
rzadko ten warunek
uchylenia orzeczenia
będzie spełniony.
Dlatego też w
orzecznictwie SN
dokonano
rozszerzającej
wykładni
komentowanego
przepisu w zakresie
omawianej tu
podstawy i
dopuszczono
możliwość uchylenia
wyroku i
przekazania sprawy
do ponownego
rozpoznania także
wówczas, gdy
nieprawidłowo
przeprowadzono
większość dowodów,
co powoduje
niemożność
poddania ocenie
tych prawidłowo
przeprowadzonych
(komentarz do art.
437 § 2 kpk pod red.
Skorupki 2023, wyd.
6, Świecki).

Sąd Najwyższy w
podjętej uchwale
składu siedmiu
Sędziów Sądu
Najwyższego z dnia
22 maja 2019r. I
KZP 3/19 stwierdził
- konieczność
przeprowadzenia na
nowo przewodu w
całości, o której
mowa w art. 437 §
2 zdanie drugie in
fine kpk, jako powód

uchylenia przez sąd odwoławczy zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zachodzi wówczas, gdy orzekający sąd pierwszej instancji naruszył przepisy prawa procesowego, co skutkowało, w realiach sprawy, nierzetelnością prowadzonego postępowania sądowego, uzasadniającą potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji.

Kierując się powyższymi rozważaniami - Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że błędy w zakresie braku określenia chociażby czasu i miejsca zawnionego działania oskarżonych nie pozwalają pochylić się szczegółowo nad kwalifikacją prawną zarzucanego oskarżonym czynu, oceny wypełnienia

przez nich jej
znamion.

Zdaniem Sądu
Okręgowego, Sąd I
instancji ponownie
rozpoznający sprawę
musi poprzez treść
art. 160 kk dokładnie
określić przypisany
oskarżonym czyn
w zakresie czasu
jego popełnienia
(działania, bądź
zaniechania
oskarżonych),
szczegółowo
przyjrzeć się także
obowiązkom, które
ciężyły na
oskarżonych w
inkryminowanym
czasie (po jego
ustaleniu),
odpowiedzi na
pytania, czy decyzja
oskarżonych
„typująca” dane
drzewo do wycinki,
bądź prac
pielęgnacyjnych była
wiążąca i ostateczna,
na podstawie której
dokonywano takiej
wycinki, czy
oskarżeni posiadali
odpowiednie
kwalifikacje, aby
taką decyzję podjąć.
Należy
odpowiedzieć także
na pytanie, jakie
znaczenie w
okolicznościach
przedmiotowej
sprawy miała siła
wyższa (w jakich
warunkach doszło
do zwalenia się
drzewa na jezdnię

i poruszający się nią samochód), i czy ta okoliczność miała, czy mogłaby mieć wpływ na odpowiedzialność karną oskarżonych.			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Nie dotyczy.			
5.3.1.4.1.	Nie dotyczy.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Nie dotyczy.			
<i>o.o.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>			
Nie dotyczy.			
<i>o.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy.	
1.Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy.	
1.PODPIS		
Sędzia Jacek Przygucki Ryszard Filipow Sędzia Grażyna Zielińska		

0.1.Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonych	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie oskarżonych za zarzucany im czyn	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana